

PHIẾU ÔN LUYỆN CUỐI TUẦN - TIẾNG VIỆT LỚP 4

TUẦN 3

I. Đọc thầm và làm bài tập

Tấm lòng thầm lặng

Ngày nọ, bố tôi lái xe đưa ông chủ đi tham dự một buổi họp quan trọng tại một thành phố khác. Trong lúc nghỉ ở giữa đường, mấy cậu bé đang chơi quanh đấy hiếu kì kéo đến vây quanh, ngắm nghía và sờ mó chiếc xe sang trọng. Thấy một cậu bé trong nhóm đi cà nhắc vì bị tật ở chân, ông chủ liền bước ra khỏi xe, đến chỗ cậu bé và hỏi:

- Cháu có muốn đôi chân được lành lặn bình thường không?

- Chắc chắn là muốn ạ! Nhưng sao ông lại hỏi cháu như thế? - Cậu bé ngạc nhiên trước sự quan tâm của người xa lạ.

...Chiều hôm đó, theo lời dặn của ông chủ, bố tôi đã đến gặp gia đình cậu bé có đôi chân tật nguyên ấy.

- Chào chị! - Bố tôi lên tiếng trước. - Chị có phải là mẹ cháu Giêm-mi không? Tôi đến đây để xin phép chị cho chúng tôi đưa Giêm-mi đi phẫu thuật để đôi chân cháu trở lại bình thường.

- Thế điều kiện của ông là gì? Đòi này chẳng có ai có gì cho không cả. - Mẹ Giêm-mi nghi ngờ nói.

Trong gần một tiếng đồng hồ sau đó, bố tôi kiên nhẫn giải thích mọi chuyện và trả lời mọi câu hỏi của hai vợ chồng. Cuối cùng, hai người đồng ý cho Giêm-mi phẫu thuật.

Kết quả cuối cùng hết sức tốt đẹp. Đôi chân Giêm-mi đã khỏe mạnh và lành lặn trở lại. Giêm-mi kể cho bố tôi nghe ước mơ được trở thành doanh nhân thành công và sẽ giúp đỡ những người có hoàn cảnh không may mắn như cậu.

Về sau, cậu bé Giêm-mi may mắn ấy trở thành một nhà kinh doanh rất thành đạt như ước mơ của mình. Đến tận khi qua đời, theo tôi biết, Giêm-mi vẫn không biết ai là người đã giúp đỡ ông chữa bệnh hồi đó... Nhiều năm trôi qua, tôi luôn ghi nhớ lời ông chủ đã nói với bố tôi: “Cho đi mà không cần phải nhận lại sẽ là niềm vui lâu dài”.

Khoanh tròn vào chữ cái đặt trước câu trả lời đúng:

1. Cậu bé trong câu chuyện gặp điều không may gì?

- Bị tật ở chân.
- Bị ốm nặng.
- Bị khiếm thị.

2. Ông chủ đã làm gì cho cậu bé?

- a. Cho cậu một số tiền lớn để cậu có vốn làm ăn buôn bán.
- b. Đến nhà chữa bệnh cho cậu.
- c. Nói với người lái xe riêng đến nhà thuyết phục cha mẹ cậu và đưa cậu bé đi chữa bệnh.

3. Tại sao ông chủ lại bảo người lái xe riêng của mình làm việc đó?

- a. Vì ông không có thời gian.
- b. Vì ông không muốn gia đình người được giúp đỡ biết mình.
- c. Vì ông ngại xuất hiện.

4. Câu chuyện muốn nói với em điều gì?

- a. Hãy giúp đỡ người khác một cách thầm lặng mà không cần đòi hỏi phải được cảm ơn.
- b. Hãy giúp đỡ người khác nếu mình giàu có.
- c. Hãy giúp đỡ các trẻ em nghèo, bệnh tật.

II. Luyện từ và câu

1. Chuyển lời kể gián tiếp trong đoạn văn sau thành lời kể trực tiếp:

Bố tôi lái xe đưa Giêm-mi về nhà. Trên đường đi, Giêm-mi kể cho bố tôi nghe ước mơ được trở thành doanh nhân thành công và sẽ giúp đỡ những người có hoàn cảnh không may mắn như cậu.

2. Chuyển lời kể trực tiếp trong đoạn văn sau thành lời kể gián tiếp:

Thấy một cậu bé trong nhóm đi cà nhắc vì bị tật ở chân, ông chủ liền bước ra khỏi xe, đến chỗ cậu bé và hỏi:

- Cháu có gặp khó khăn nhiều với đôi chân như thế không?
- Cháu chỉ chạy chậm chút xíu so với các bạn thôi. - Cậu bé đáp - Nhưng cháu cũng quen rồi.
- Cháu có muốn đôi chân được lành lặn bình thường không?
- Chắc chắn là muốn ạ! Nhưng sao ông lại hỏi cháu như thế? - Cậu bé ngạc nhiên trước sự quan tâm của người xa lạ.

III. Tập làm văn

Em hãy thay lời của cậu bé Giêm-mi viết một bức thư ngỏ cảm ơn người đã giúp đỡ mình.

“Phải luôn luôn học tập chừng nào còn một điều chưa biết”

(Lxenneska)

